

Sygn. akt III Cz 248/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Henryk Brzyżkiewicz

Sędziowie: SO Danuta Pacześniowska

SR del. Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., (...)w Luxembourgu i Komornik Sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy -Woli J. B.

o bezpodstawne wzbogacenie i zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt II C 755/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Danuta Pacześniowska

Sygn. akt III Cz 248/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Rybniku stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie wskazując, że powód wystąpił wobec trojga pozwanych z pozwem o zapłatę kwoty 2 293,80 zł z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, bezpodstawne wzbogacenie oraz kwoty 10 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powód nie wskazał podstaw właściwości miejscowej w pozwie, a w odpowiedzi na pozew jedna z pozwanych (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła, przed wdaniem się w spór, o przekazanie sprawy sądowi miejscowo właściwemu, tj. Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie, gdyż nie stosuje się w takim przypadku art. 34 kpc. Ten wniosek Sąd Rejonowy uznał za zasadny, gdyż co do zadośćuczynienia i bezpodstawnego wzbogacenia powództwo powinno być wniesione do sądu właściwego miejscowo dla pozwanych lub jednego z nich (w tym wypadku do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie), zaś z tytułu umowy o świadczeniu usług telekomunikacyjnych powód zakwestionował nałożenie na niego kary umownej, ale miejsce wykonania tej umowy nie zostało stwierdzone żadnym dokumentem, a dodatkowo nie wynika ono z właściwości zobowiązania, a określenie tego miejsca nastąpić powinno zgodnie z art. 454 kc, który wskazuje na siedzibę dłużnika.

Zażalenie na to postanowienie złożył powód zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia przez Sąd Rejonowy w Rybniku oraz o zasądzenie kosztów postępowania pomocy prawnej udzielonej z urzędu, które nie zostały uiszczone.

W uzasadnieniu powód wskazał, że żądanie opiera na treści art. 471 kc, a nie na bezpodstawnym wzbogaceniu, gdyż pozwany niezasadnie naliczył karę umowną, a więc nienależycie wykonał umowę, dlatego też zachodzi okoliczność do zastosowania art. 34 kpc, a poza tym dług pieniężny ma charakter oddawczy i pozwany powinien dokonać zapłaty w miejscu zamieszkania wierzyciela (powoda).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i dlatego zostało oddalone.

Przede wszystkim należy podnieść, iż zgodnie z treścią pozwu /k. 3 – 4, 9, 15, 29 – 30/ podtrzymanym przez pełnomocnika powoda na rozprawie z dnia 29 maja 2013 r. /k. 11/ powód dochodzi roszczeń związanych z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych, bezpodstawnym wzbogaceniem i zadośćuczynieniem. Żądanie to w żaden inny sposób nie zostało sprecyzowane, a z uzasadnienia pozwu wynika, że bezpodstawne wzbogacenie powód wywodzi z nienależytego wykonania umowy o świadczeniu usług telekomunikacyjnych wobec niego poprzez naliczenie kary umownej (1 000 zł) i prawidłowego wyliczenia jego zaległości (240,15 zł). Nie ma więc mowy o tym, aby żądanie powoda było oparte na umowie o świadczeniu usług telekomunikacyjnych, jego roszczenia z tej umowy nie wynikają, a powód w tym zakresie jedynie przeczy prawidłowości naliczenia kary umownej wskazując, że pomimo prawidłowego wyliczenia zaległości (240,15 zł) nie uregulował go, bo nie miał z czego. Nie jest to więc roszczenie wynikające z nienależytego wykonania umowy, a właśnie roszczenie wynikające z bezpodstawnego wzbogacenia, gdyż powód dochodzi kwoty już przez niego uregulowanej skoro żąda jej zapłaty. Dodatkowo takiej treści żądanie zostało jeszcze podtrzymane przez pełnomocnika powoda.

W takim stanie sprawy nie może więc ulegać wątpliwości, że powództwo dotyczy bezpodstawnego wzbogacenia oraz zadośćuczynienia, a samo powołanie się na umowę usług telekomunikacyjnych, której powód nawet nie przedstawia, wskazuje tylko na uprzednie związanie oznaczonych stron umową i nie ma poza tym większego związku z żądaniem oprócz tego jeszcze, że powód uważa, iż zapłacił część kwot związanych z tą umową bez należytego jej wykonania. Poza tym ze stanowiska pozwanej – wskazanego w odpowiedzi na pozew – wynika, że umowa ta została rozwiązana, a więc już nie obowiązuje, czego powód w żadnym zakresie nie kwestionuje.

Wobec powyższego w żaden sposób nie można uznać zażalenia powoda za zasadne przy tak skonstruowany przez niego powództwie oraz prawidłowo zgłoszonym zarzucie pozwanego co do właściwości miejscowej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 397 § 1, 11 i 2 kpc w związku z art. 385 kpc i art. 34 kpc, art. 30 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.

SSR(del.) Roman Troll SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Danuta Pacześniowska